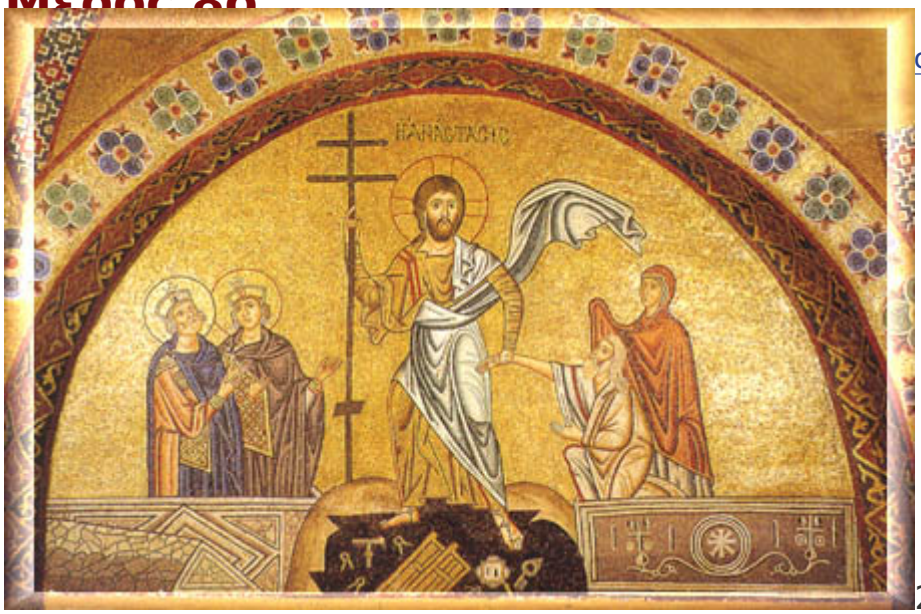
5 Μαΐου 2014

Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου: Λόγος εις το Πάσχα - Μέρος 8ο

οξη πίστη

20. Τι λέγεις; Έτσι τυχαίως εθεωρήθη καλόν να εξέλθης από την Αίγυπτον, από το σιδερένιο αυτό καμίνι (Δευτ. 4, 20), να εγκαταλείψης την πολυθείαν η οποία επικρατούσε εκεί, να οδηγηθής από τον Μωϋσή και από την νομοθεσίαν και την στρατηγικήν του καθοδήγησιν; Θα σου παρουσιάσω μίαν ερμηνείαν όχι ιδικήν μου, η καλύτερα, πολύ ιδικήν μου, αν εξετάσης το θέμα πνευματικώς. Δανείσου από τους Αιγυπτίους σκεύη χρυσά και ασημένια (Εξ. 11, 2), και πάρε τα μαζί σου εις την πορείαν. Πάρε ως εφόδια τα ξένα πράγματα, η καλύτερα, τα ιδικά σου, επειδή σου οφείλεται μισθός δια την εργασίαν και την κατασκευήν των πλίνθων. Χρησιμοποίησε τέχνασμα δια να ικανοποιήσης την απαίτησίν σου και αφαίρεσέ τα, όπως είναι δίκαιον. Έστω, έχεις ταλαιπωρηθή εδώ, αγωνιζόμενος με τον πηλόν, το πονηρόν αυτό και ακάθαρτον σώμα, και οικοδομών πόλεις ξένας και επισφαλείς, των οποίων η ανάμνησις θα εξαφανισθή με κρότον. Τι λοιπόν; Φεύγεις αφού εδούλεψες δωρεάν και χωρίς να πάρης μισθόν; Τι λοιπόν; θα αφήσης εις τους Αιγυπτίους και εις τας αντιπάλους δυνάμεις εκείνα τα οποία απέκτησαν άδικα και τα οποία θα καταναλώσουν κατά τρόπον ακόμη χειρότερον; Δεν είναι ιδικά των. Τα έκλεψαν και τα άρπαξαν από εκείνον ο οποίος είπεν: «ιδικόν μου είναι το ασήμι και ιδικόν μου είναι το χρυσάφι» (Αγγ. 2, 8) και θα το δώσω εις όποιον θέλω (Δαν. 4, 17). Χθές ανήκεν εις εκείνους, επειδή αυτός το είχεν επιτρέψει. Σήμερα το φέρει ο Κύριος και το δίνει εις σε, ο οποίος θα το χρησιμοποιήσης σωστά δια να σωθής. Ας αποκτήσωμεν φίλους από τα άδικα πλούτη μας, δια να μας ανταποδώσουν τας

ευεργεσίας μας όταν αποθάνωμεν, κατά την μέλλουσαν κρίσιν (Λουκ. 16, 9).

21. Εάν μεν είσαι κάποιος όμοιος με την Ραχήλ η την Λείαν, ψυχή δηλαδή ομοία με εκείνας των προπατόρων της Παλ. Διαθήκης και μεγάλη, κλέψε και τα είδωλα τα οποία θα εύρης από τον πατέρα σου, όχι δια να τα διαφυλάξης, αλλά δια να τα καταστρέψης (Γεν. 31, 19). Εάν δε είσαι σοφός Ισραηλίτης, μετάφερέ τα εις την γην της επαγγελίας, δια να στενοχωρηθή δι αυτά εκείνος ο οποίος σε καταδιώκει και να σκεφθή και να κατανοήση ότι άδικα κατεδυνάστευε και μετεχειρίζετο ως δούλους ανθρώπους καλυτέρους απ αυτόν. Αν πράξης κατ αυτόν τον τρόπον και φύγης έτσι από την Αίγυπτον, γνωρίζω καλά ότι θα σε οδηγήση στήλη από φωτιάν και από σύννεφον κατά την νύκτα και κατά την ημέραν (Εξ. 13, 21 ε.), η έρημος θα ημερώση, η θάλασσα θα χωρισθή προς χάριν σου, ο Φαραώ θα πνιγή μέσα εις αυτήν, ο άρτος θα πέση ως βροχή από τον ουρανόν, ο βράχος θα αναβλύση νερό, οι Αμαληκίται θα κατανικηθούν (όχι με όπλα μόνον αλλά και με τας εχθρικάς δια τους αντιπάλους χείρας των δικαίων, αι οποίαι συμβολίζουν ταυτοχρόνως δέησιν και το ανίκητον τρόπαιον του Σταυρού), ο ποταμός θα ανακόψη τον ρούν του (Ιησ. Ναυή 3, 15), ο ήλιος θα σταματήση, η σελήνη θα αναχαιτισθή (Ιησ. Ναυή 10, 12), τα τείχη θα κατακρημνισθούν χωρίς την χρήσιν κανενός πολεμικού μηχανήματος, πλήθη (αγγέλων) θα τρέξουν μπροστά δια να ανοίξουν δρόμον εις τους Ισραηλίτας και να εμποδίσουν τους αλλοφύλους, και θα σου δοθούν και όλα τα άλλα, τα οποία αναφέρει η Γραφή ότι συνέβησαν μαζί και μετά απ αυτά, δια να μην μακρύνω ακόμη περισσότερον τον λόγον. Τέτοιαν εορτήν εορτάζεις σήμερα. Με τέτοια πράγματα σε φιλοδωρεί η γέννησις Εκείνου ο οποίος εγεννήθη προς χάριν σου και ο επιτάφιος Εκείνου ο οποίος έπαθεν. Τέτοιο είναι δια σε το μυστήριον του Πάσχα. Αυτά εσκιαγράφησεν ο νόμος και τα ωλοκλήρωσεν ο Χριστός, ο Οποίος κατέλυσε το γράμμα και ωλοκλήρωσε το πνεύμα, και ο Οποίος, ενώ με εκείνα τα οποία έπαθεν εδίδαξε το πάθος, με εκείνα με τα οποία εδοξάσθη μας χαρίζει την δυνατότητα να δοξασθώμεν μαζί Του.

22. Ημπορούμεν λοιπόν να εξετάσωμεν το πράγμα και το δόγμα, το οποίον από τους περισσοτέρους μεν παραβλέπεται, αλλά από εμέ εξετάζεται εκτενέστατα. Διότι, εις ποίον εδόθη το αίμα το οποίον εχύθη προς χάριν μας και δια ποίον πράγμα εχύθη το μεγάλο και περιβόητον Αίμα του Θεού και αρχιερέως και θύματος ταυτοχρόνως; Διότι ευρισκόμεθα μεν υπό την εξουσίαν του πονηρού εις τον οποίον είχαμεν πωληθή από την αμαρτίαν με αντίτιμον την απόλαυσιν της κακίας. Εάν δε το λύτρον δεν ανήκει εις κανένα άλλον παρά εις τον κάτοχον του δούλου, ερωτώ να μάθω εις ποίον προσεφέρθη τούτο και δια ποίον λόγον. Εάν μεν προσεφέρθη εις τον πονηρόν, μακρυά από εμέ τέτοια βλασφημία! (εάν όχι μόνον από τον Θεόν, αλλά και τον ίδιον τον Θεόν παίρνη ως λύτρον ο ληστής, και παίρνη τόσον υψηλόν μισθόν δια την δουλείαν των ανθρώπων το θέλημά του, γεγονός δια το οποίον θα

ήτο δίκαιον να λυπηθή και να αφήση ελευθέρους και ημάς). Εάν δε εις τον Πατέρα, κατ αρχήν πως έγινεν αυτό; Διότι δεν εκρατούμεθα αιχμάλωτοι από εκείνον. Κατά δεύτερον δε λόγον, διατί τάχα θα ευχαριστούσε το Αίμα του Μονογενούς τον Πατέρα, ο Οποίος δεν εδέχθη ούτε τον Ισαάκ, όταν του είχε προσφερθή ως θυσία από τον Πατέρα του, αλλά άλλαξε την θυσίαν και ετοποθέτησε κριάρι εις την θέσιν του λογικού θύματος (Γεν. 22, 13); Είναι επομένως φανερόν ότι το λαμβάνει μεν ο Πατήρ, αλλά δια να εκπληρωθή το σχέδιον της σωτηρίας και επειδή έπρεπε να αγιασθή ο άνθρωπος από την ανθρωπίνην φύσιν του Θεού, δια να μας ελευθερώση ο Ίδιος, αφού κατενίκησε με την βίαν τον τύραννον, και δια να μας επαναφέρη κοντά Του με την μεσιτείαν του Υιού, ο Οποίος έδωσε το Αίμα Του δια να μας σώση προς τιμήν του Πατρός, εις τον Οποίον φαίνεται ότι παραχωρεί τα πάντα. Αυτά μεν λοιπόν τα σχετικά με τον Χριστόν καθώς και όλα τα άλλα ας τα τιμώμεν με σιωπήν. Ο δε χάλκινος όφις κρεμάται μεν εναντίον των όφεων οι οποίοι δαγκώνουν, αλλά σαν αντίθετος εικών και όχι σαν εικών Εκείνου ο οποίος έπαθε προς χάριν μας, διότι ο όφις σώζει εκείνους οι οποίοι τον βλέπουν, όχι επειδή τυχόν πιστεύουν ότι είναι ζωντανός, αλλά επειδή είναι νεκρός και νεκρώνει μαζί του τας δυνάμεις αι οποίαι ευρίσκονται υπό την εξουσίαν του, αφού έχει καταργηθή και ο ίδιος, όπως του άξιζε (πρβλ. Αριθμ. 21, 8-9). Ποίον λοιπόν επιτάφιον λόγον αρμόζει να του απαγγείλωμεν; «Που είναι, θάνατε, το κεντρί σου; Που είναι, άδη, η νίκη σου;» (Οσ. 13, 14, Κορ. 15, 55). Έχεις πληγωθή από τον Σταυρόν και έχεις θανατωθή από Εκείνον ο οποίος δίδει ζωήν. Είσαι χωρίς πνοήν, νεκρός, ακίνητος, χωρίς ενέργειαν, έστω και αν διατηρής την μορφήν του όφεως, καθώς έχεις τοποθετηθή υψηλά δια να στιγματισθής.

Συνεχίζεται…

Πηγές:imkby.gr –egolpion.com